

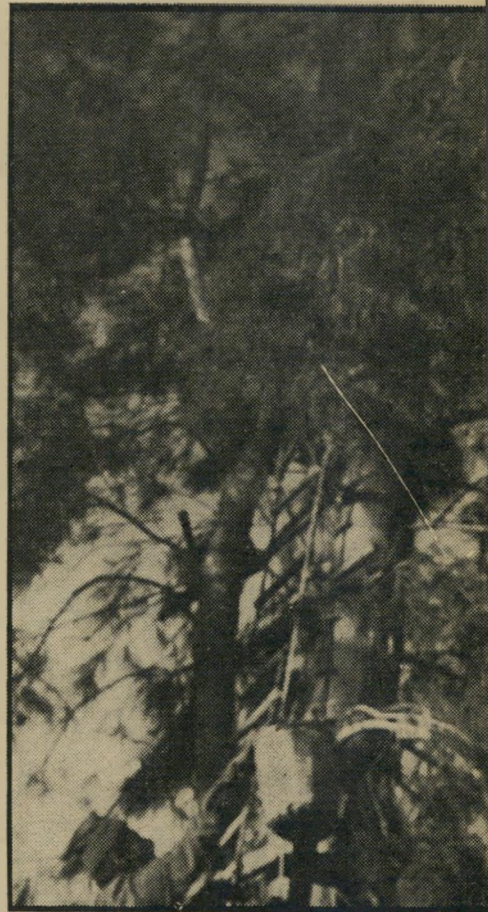
העולם הזה

נ.קוף" באפריקה

מאת זאב יפת

ב כל סרטי־מלחמה אמריקאי העוסק בלוחמת־ג'ונגלים מופיע תמיד חייל יפאני רע ומכוער, המסתתר בצמרת עץ גבוה. משם הוא צופה או צולף על הב-

מוות

קפה בסל

תלשל בחבל ממרומי עץ הקופים, משמש כצינור אספקה שוטף ל"קוף" היושב במשך שעות רבות במרומי העץ. זהו הקשר שלו עם חבריו הנמצאים על הקרקע.

חורים האמריקאים הטובים, שאינם יודים עים בעצם מה הם עושים בסבך הג'ונגל. סופו של היפאני ברור מראש בכל סרט כזה. הוא גורה וצונח ארצה בפוזה תי־אטרלית.

בימים אלה של הפסקת־האש בגדה היר מערבית של הסואץ אני רואה את עצמי בדמותו של אותו תצפיתן יפאני, אלא ש־כמובן אינני מכוער ורע כמותו. גם אין לי שום דבר נגד הבחורים הטובים ההם ש־הולכים שם בין סיבכי הג'ונגל. בסך־הכל אני רק מקווה שאצליח. אחרי כל מיש־מרת שאני מסיים על העץ הגבוה, שם אני יושב בתור "קוף", לרדת באיטיות ובשלום בסולם־החבלים הארוך ולא "לצלול עם דופק אפס", כפי שאומרים כאן חברי ה־חיילים.

אנו מחפשים כאן במחציתו האחת של

קוף בצמרת

עמדת התצפית בין צמרות הדקלים ועצי האורן ממערב לתעלת־סואץ, משם צופים "קופים" לעבר עמדות המצרים. מלבד הצל וכיסא הנוח שניתן להתקין בעמדת תצפית מעין זו, ררי גובהה — כעש"

ריס מטר, מאפשר גם שדה־ראיה רחב לעבר הכוחות המצריים הנמצאים במרחק של כמה עשרות מטרים בלבד. הצללית הנר־אית בין העצים היא ה"קוף". אל העמדה מוליכים שני סולמות, וה"קוף" יכול לקשר עצמו בחבל, השומר על ביטחונו בגובה העץ.

בין עצי המיאנגו

סולם חבלים

מוליך אל מרומי עמדת התצפית שבצמרת העץ. הסולם הוא שלל מצרי. המצרים השתמשו בסולמות חבלים כאלה מייד אחרי שצלחו את התעלה, טיפסו בעזרתם אל סוללת העפר שבגדה המיוזרחית.

עץ סולם־חבלים ארוך, אחרי שמצאנו בו צמרתו מקום מרווח דיו להציב שם כיסא נוח. מאז אנחנו מטפסים כקופים לצמרת וצופים על פני שטח רחב ידיים, כשעמדות הצבא המצרי מונחות לנו על כף היד. מדי כמה ימים אנחנו בוחרים בעץ טרי ורענן יותר, שימש לנו כמיגדל־צופים. לפני מיספר ימים נפגע אחד ה"קופים" שלנו. למזלו הוא יצא מהעניין בפציעה קלה בלבד. אבל מאז אנחנו עירניים שבע־תים. אי־אפשר לסמוך על המצרים שיכבדו את הפסקת־האש. כמו שהוכח כבר כמה פעמים בשבועות האחרונים. בעיקר

בוסתן עצי מאנגו סבוכים, כשבמרחק 70—80 מטר מאיתנו, במחציתו השניה של אותו בוסתן טרופי מוצל ומשיב־נפש, מחור־פרים חיילים מצריים. מיקלעינור־מיקלעיהם מוצבים זה מול זה בעמדות, בין העצים, כשטווח־הראות מצטמצם למרחק של עשרה מטרים לכל היותר. החיילים המצריים ה־יושבים מולנו הם יחידת־הלוץ קידמית. המוצב במיתחם מבוצר מאחרי הבוסתן. בין עצי המאנגו הירוקים מתנשאים עש־רות דקלים גבוהים וברושים זקופים. על אחד מעצים אלה, המתנשא לגובה של כ־20 מטר, נקבעה עמדת־תצפית. קשרנו ל־

בות אותו מאורע רשם אחד החיילים מור־דעת־אזהרה על לוח קרטון. אותה הצמדנו אל עץ התצפית שלנו. וזה לשונה:

קוף יקר,

אל תהיה עירני. תן לי שאנס. אשחק ולידיך יתגעגעו מאוד.

מידידך, צלף מצרי.

קפה חם

על העץ

עי חר. ערפל סמיך מכסה את השטח. הראות היא אפס. יושב בצמרת העץ, ממתין להתפוררות ערפילי השחר ושובר את הראש איך הסתדר האדם הקדמון, אבי־אבות־אבותי, עם כל הגזעים, הענפים, והי־עלים האלה. רמת־היים מאד עלובה היתה לו, מוכרחים להודות.

כאשר נושבת רוח עזה נע העץ ומתי־נדנד מצד אל צד. זה הזמן להתרווח, לעצום עיניים ולהיזכר בשיט מיפרשיות במועדון הנופש הצרפתי באכויב. ציפורים מצייצות. ברברים (שילוב של ברבורים ואווזים) שטים בתעלת המים. שקט מס־ביב. עולם מטורף.

כל הלילה היו חילופי־אש. עכשיו הש־תרה דממה. כשיתפור הערפל, ניתן יהיה להבחין כיצד בגורות מרוחקות מכאן מת־ליפים חיילים ישראלים ומנות־קרב־סאות סיגריות, ממתקים ומנות־קרב. צריך לגנון קצת את החיים. משוחהים איתם ב־עליצות כאילו היו החברים הטובים ביותר בעולם. אבל עם ערב, שוב יחליף טירטור המיקלעים את קולות הדו־שיח החברי.